

støttelse i den første Tid, hvor det Arbejde, de udfører naturligvis ikke kan betales med den indenfor Faget gældende tarifmæssige Løn. Det Tilskud, der gives dem er indtil $\frac{2}{3}$ af Tariflønnen og som almindeligt Grundlag gælder, at dette Tilskud ydes i 2 Maaneder. Denne Fremgangsmaade er særlig anvendt indenfor Byggefagene, idet det har vist sig, at der for Tiden findes forholdsvis faa Byggearbejdere. Under Krigen, da Byggeriet laa saa godt som stille, er mange faglærte Byggearbejdere gaaet over i andre Virksomheder, særlig i Metalindustrien, og de vil nu ikke tilbage, da de frygter for, at den forøgede Byggevirksomhed kun er forbigaaende.

Forholdsregler mod Nedlæggelse af Bedrifter m. m.

For at forhindre, at Virksomheder uden Grund eller i Spekulationsøjemed nedlægges eller afbrydes, udstedtes Forordningen af 8. November 1920 angaaende Indstilling af Bedriftsanlæg. Det fastsættes heri, at Ledelsen af Industrivirksomheder, hvori i Reglen mindst 20 Arbejdere er beskæftigede, skal gøre Anmeldelse til Myndighederne, før Driftsanlæg helt eller delvis nedlægges og Maskiner o. lign. fjernes, saaledes at en Drift umuliggøres. Ligeledes skal der ske Anmeldelse, hvis Driftsanlægene helt eller delvis ikke benyttes, saafremt 10 pCt. af Arbejderne i Virksomheder, der i Almindelighed ikke beskæftiger over 200 Arbejdere, derved vilde blive arbejdsløse, og i Virksomheder med over 200 Arbejdere 5 pCt. af disse, eller i hvert Fald hvis mere end 50 Arbejdere, afskediges. Den planlagte Forholdsregel maa da ikke indføres før 6 Uger i det første ovennævnte Tilfælde, eller 4 Uger i det andet Tilfælde, efter Anmeldelsens Indgivelse. Myndighederne skal straks efter, at der er sket Anmeldelse, undersøge de Grunde, der har foranlediget de planlagte Forholdsregler, eventuelt under Tilkaldelse af sagkyndige, særlig fra de paagældende Fagorganisationer og officielle Fagrepræsentationer. Saafremt Myndighederne finder, at der ikke er tilstrækkelig Grund til en Indstilling af Virksomheden, kan disse beslaglægge Driftsanlægene, ekspropriere dem eller overdrage dem til Tredjemand. Forordningen kommer dog ikke til Anvendelse paa saadanne Forholdsregler, der kun maa anses for at være Midler i økonomiske Konflikter mellem Arbejdere og Arbejdsgivere.

Allerede inden denne Forordnings Ikrafttræden havde Regeringen i forskellige Tilfælde grebet ind for at holde Virksomheder i Gang. Saaledes havde den overtaget Fabrikernes Lagre af Landbrugsmaskiner, havde indbetalt 25 pCt. af Beløbet straks og havde derefter givet Fabrikerne Anvisning paa at arbejde videre for disse Penge.

Endvidere findes i Forordningen af 12. Februar 1920 Regler om tvungen Antagelse af Krigsdeltagere.

Afskedigelser af Hensyn til Genantagelse eller for at formindske Arbejder-tallet kan kun foretages, hvis en Forkortelse af Arbejdstiden indenfor Bedriften ikke maa anses for formaalstjenlig. Fabrikernes Forpligtelse til at beholde Arbejderne ophører dog, hvis der end ikke kan skaffes disse en ugentlig Arbejdstid paa 24 Timer. Ved Afskedigelser skal der i hvert Fald tages Hensyn til Arbejdernes personlige Forhold, saaledes at de, der i længst Tid har været ansat i Virksomheden, eller som er Familieforsørgere, saavidt mulig bibeholdes.

I Forordningerne af 25. April 1920 og 5. Marts 1921 bestemmes, at det i Byer med over 100,000 Indbyggere med betydelig Arbejdsløshed kan paalægges Arbejdsgiverne at frigøre Pladser ved Afskedigelse af Personer, der ikke udfører Arbejdet som Erhverv, som senest ved Krigens Udbrud havde Arbejde ved Landbrug, Bjærgværk eller som Tyende, som er tilflyttede m. v.

VI. Frankrig.

Arbejdsløsheden.

Der kan ikke gives fuldstændige Tal til Belysning af Arbejdsløshedens Omfang. Antallet af understøttede, som kun omfatter en Del af de arbejdsløse, viser, at Krisen begyndte i Maj 1920. Ved Slutningen af December var Tallet 40,000, Januar 72,000, Februar (Maksimum) 89,000, Marts 88,000, April 76,000, Maj 60,000, Juni 55,000, ved Slutningen af Juli 40,000 og den 9. September 27,500.